

vinna beinleiðis inn har og sleppa undan teim donsku og eingilsku stórhandlunum, sum fara við lí stóra vinninginum, so tey, sum arbeiðið gera, fáa lítið og einki. —

Tey stóru sjálini, sum einuferð vóru so víða gílin, síggjast sjáldan nú, men tað kann vera, at eisini tey kunna koma inn á marknaðin, og at so verður sett ferð aftur á at gera tey — eitt tað fínasta, vakrasta, sum for-oykskt heimayrki hefur haft at sýna fram. —

Lat okkum so vóna, at henda framsýning kann verða okkum at gagni. Vit koma aftur til at skriva um heimayrki seinri.

Vi fremstiller nu færsk Smelteost den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

Blomsterdag.

Lordag den 9. Juni har »For-oya felag móti tuberklaskjúka« Blomsterdag for paa denne Maade at kalde paa hver eneste Borger paa vore smaa Oer til at være med i Kampen mod Tuberkulosen. Som sikkert de fleste ved, er der foretaget Udvidelse ved Sanatoriet, og »For-oya felag móti tuberklaskjúka« har oprettet en Tuberkulosestation med en rejsende Sygeplejerske, der fra Tid til anden besøger de forskellige Bygder; paa denne Maade kommer Foreningen i Kontakt med flere og flere af de Mennesker, der er ramte af Sygdommen, og af dem vil der altid være nogle, der trænger til en hjælpende Haand. Tænk, hvad det vil sige, naar en Mand bliver ramt af denne langvarige Sygdom, og Hustru og Born er tilbage i Hjemmet uden Eksistensmidler og uden at øjne nogen Hjælp. Tænk, hvad Tryk der maa hvile paa den stakkels Mand, der i Forvejen har sin Sygdom at bære paa, og saa yderligere skal plages ved Tanken om, at Hustru og Born maa savne det allernødvendigste.

Det er en af Foreningens mange Opgaver at træde hjælpende til i Tilfælde som ovennævnte, og det er derfor, vi kommer til hver Bygd Aar efter Aar og anmoder om Bistand, og vi har ikke været skuffede og vil sikkert ikke komme forgevne i Aar heller; men som for sagt: ved at Arbejdet udvides, vokser Kravene, og vi vil saa gerne kunne udvide Hjælpen i mindst samme Forhold som Kravene vokser. Derfor, kom og hjælp os, ung og gammel, rig og fattig, giv din Skærv stor eller lille, og du vil finde Glæde ved Tanken om at have været med til at skaffe Hjælp til en, der var i uforskyldt Trang.

Husk Blomsterdagen den 9. Juni og gør dit bedste!

Føroya felag móti tuberklaskjúka.

Toiletsæben „Okkara“ er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe.

A/S BALSLEV & GOOS THORSHAVN

**Altid stort Lager af:
Trælast i alle gangbare Dimensioner
samt alle Slags Bygningsmaterialer.**

**Særlig fremhæves:
Fint savet Fyrretømmer,
Baadetræ, saavel Fyr som Eg,
Rund Fyr til Master, Bomme o. l.,
Krydstiner i alle Tykkelser og Kvaliteter.**

**Telefoner: Nr. 20 & 237.
Trælastforretningen: Nr. 194.**

Fra Amtet.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 19. Maj 1934 skal man meddele, at der i Fiskedirektoratets Telegram af 19. Maj 1934 angaaende Udførsel af Fisk til Storbritannien var indløbet en Fejl, og at Telegrammet skal læses som indeholdende Forbud mod Udførsel af:

- 1) Skrubber, Havkat og Hornfisk,
- 2) Torsk under 500 mm Total-længde,
- 3) Rødspætter og Isinger under 275 mm Total-længde.

Endvidere maa af alle Arter Rokker kun Vingerne indføres, og Torsk over 900 mm Total-længde skal være hovedskaaret, d. v. s. hovedlæs.

Ringberg.

AVSANNING

Tey liðindi hava gingið millum manna í Gøtu og øðrum bygðum eisini, at einar 10—20,000 kr. eru burtur í »P/f. Fiskavirk-inum« í Syðrugøtu. Hetta mátti sjálvandi falla sum illgruni móti mær, sum havi verið felagsins fyrstioðumaður. At liðindini eru komin frá andsvarligum monnum innanfyri P/f. Fiskavirkio havið eg vitni uppá. Eg vendi mær tessvegna til sakforara fyrri at fáa meg frígjordan við rættargongu, men ístaðin havi eg fingið hetta brævið, sum eg lati kunngerera fyrri at avsanna alt sleiði, ið gingið hevur.

Brævið er hetta:

»Herr I. P. Gregersen,
Sydegøte.

I Anledning af Deres Henvendelse, angaaende de Rygter der skal versere i Gøte, om at De skal have besvæget »Fiskavirkio«, skal jeg, efter at have drøftet Sagen med Bestyrelsen for »Fiskavirkio« for hvilken jeg er Sagfører, meddele, at Bestyrelsen bestemt benægter at have givet Anledning til Rygterne, eller givet Rygterne nogensomhelst Næring.

Bestyrelsen erkender ligeledes, at Rygterne savner ethvert Grundlag.

Noget Grundlag for et Sagsanlæg mod Bestyrelsen, kan jeg ikke se, der er, men derimod kan de fra Rygtesmedene (og Rygtebærerne) alvorlig straffet, hvis De anklægger en Sag mod disse.

De maa gerne under en eventuel Retssag påberaabe Dem nærværende Brev, som Bevis for Bestyrelsens Syn paa Rygtespøgsmanet, som jeg herved bekræfter som afsluttet for Bestyrelsens vedkommende

Med Højagtelse
C. Christensen.

Av li at eg havi verið burtur, kann henda avsanning ikki koma í blóðini fyrr enn nú.

Syðrugøtu, tann 24. mei 1934.
J. P. Gregersen.

Rita Stangsæbe kan bruges til alt — bør bruges af alle —.

Í Indiu hevur ein innfóddur dripið eitt smábarn og eina sjúkra-systur. —

Uppi í Norð-Indiu, í býnum **Mardan**, hevur eitt danskt missjónsfelag grundað eina missjónsstøðu millum eitt ógviliga vilt fólk, sum eitur **Pathanarar**.

Fyri fáum døgum síðan kom telegram til Keypmannahavn úr býnum **Mathiagali**, at ein Pathanari, sum var gingin frá síni gomlu vílmannna religion og yvir til kristna trúgv, og var vorðin urtagarðsmaður á tí danska missjónsstøðuni, hevði dripið lítla son prestsins og eina sjúkra-systur.

Presturin og kona hansara vóru dansk — hann var fóddur í Amerika — og tað var sjúkra-systurin, Frederikke Boj, eisini. Henda ræðiliga hending valdir ræðslu og stóra sorg hjá øllum teim, sum av varða, foreldrum og systkin til tey deyð. — Hvussu tað ber til, at hesin maður hevur gjørt hesa gerð, veit eingin, og hann er flýddur, men uttan iv er hann eitt offur fyrri tí sálarrorslu, sum tey nevna »at ganga amok«, nakað sum knappligt

kann koma yvir eitt menniskja uttan at tað reiðiliga veit hví. Kanska nakað av tí sama, sum Emile Zola hevur frammi í bók síni »La bête humaine«. —

Hetta fær ein og annan til at spyrja, um ikki var beturat nýta pening og menniskju til nakað annað enn missjón úti millum hesi ymsu fólkaslag, serliga muhamedanarar. Tað er sagt okkum av einum menniskja, sum hevur búið millum teir, at aldrin verður muhamedanarin innast inni annað enn muhamedanari. — Og eru øll hesi menniskjaliv ikki ov dyr — so spyr mangur.

Ein av teimum, ið standa fyrri hesi missjón, frúgvín **Rídder** sigur — eftir »Politikken« — um missjónsarbeiðið millum hetta villa fólk:

— Missionen blev oprettet i 1903 af Frk. Marie Holst, der begyndte at rejse rundt mellem Pathanfolket for at gøre et Arbejde blandt dets Kvinder. Frk. Holst op slog sine Tellejre rundt om i de Indfødtes Landsbyer. Derfra stammer vor Missions Navn, Telmissionen. Missionen rader nu over det store Kvindehospital, der ledes af Anna Bramsen, en Pigeskole, hvis Leder er Frk. Kjerulff Knudsen, en Kvindemissions-Station, der forestaas af Frk. Fanny Pauli, og endelig Pastor Christensens Afdeling, der blev oprettet ved hans Tiltræden i 1926, og hvis Gerning gøres ud fra en Læsestue med religiøs og kulturel Oplysning. Pastor Christensen har blandt andet derved udført et stort Oversættelsesarbejde og overført en Mængde passende dansk Litteratur til de Indfødtes Sprog. Selv har han skrevet en interessant Bog med Skildringer af Arbejdet mellem de Indfødte. Den hedder »Pathanerne« og er udkommet paa Bethedass Forlag.

Mardan, hvor Missionen er beliggende, er en ret stor By. Den tæller godt 40,000 Indbyggere og har en stærk engelsk Garnison, idet den er engelsk Indiens Grænsevagt mod Afghanistan. Den ligger vel en 40 miles fra Grænsen, og den nærmeste store By er Peschawar. Mardan-Området er en af Nordvestindiens vildeste Egne. Folket der, Pathanerne, er Muhammedanere, har intet med Hinduerne at gøre, men er en indvandret afghansk Stamme, og deres Sprog er et afghansk Folkemaal. Det er et vildt og krigersk Folk. De véd, at det netop er i disse Egne, der ofte forefalder Uroligheder og Oprør, og Situationen derude er en saadan, at man altid maa have væbnet Vagt ved Missionsstationen om Natten. De fanatiske Muhamedanere er ikke glade for Bestræbelserne for at omvende Kvinder og Born til Kristendommen.

De to saarede Sygeplejersker er Indfødte.

Der er i vort Hospitals Tjeneste en Skare unge indfødte Kvinder, der faar forskellig Uddannelse, blandt andet som Sygepleje-Elever. De to saarede Sygeplejersker, som Telegrammet kalder Rachel og Amy, er ikke danske. Der er ingen Danske ved Missionen med saadanne Navne. De to Kvinder er uden Tvivl døbte, indfødte Sygepleje-Elever.

Om de indfødte Funktionærer ved Stationen véd vi herhjemme ikke meget. Pathanerne

er et vildt og let krænket Folk, som ikke har langt til Kniven, naar de føler sig fornærmel. Manden, der har øvet den rædselsfulde Daad, maa efter min Mening enten være en Sindssyg — eller en Mand, der har følt en eller anden indbildt Aarsag til at hævne sig paa Pastor Christensen og Frøken Boj. Der staar i Telegrammet, at han nylig var omvendt til Kristendommen, men derfor kan der jo godt i ham leve muhammedanske Forestillinger, som han paa en eller anden Maade har følt krænket.

Uden Fare har Missionsarbejdet i Mardan aldrig været. Pathanerne er vanskelige og vilde Folk. En Overklasse mellem dem staar paa et ret højt Kulturtrin, men Stammens brede Masse er primitive Mennesker i Tankegang og Levester.

Missionen har flere Gange været truet.

4 væbenede Politimænd holder Vagt ved Hospitalet om Natten.

— Hvordan er de Folk derovre? spørger man.

— Vilde og urolige. Der har ofte været Spektakler, og Missionen har flere Gange været truet af Fare under Optøjer. Alle Folk i Mardan der har Raad til det, haade Indfødte og de Hvilde holder bevæbnet Nattevagt hver Nat. Ved Hospitalet er der gerne fire Politimænd paa Post. Hos Pastor Christensen gaar der almindelige Natvægere. Det er en nødvendig Sikkerheds tjeneste — men at Pathanerne, som kan være haade trofaste og elskværdige, kunde bære sig ad paa den Maade over for et Barn og en Kvinde, selv om de paa den anden Side i deres muhammedanske Fatalisme ikke regner Menneskeliv for stort, syntes utænkeligt.

Hvad Pastor Christensen selv fortæller om Pathanerne.

Pastor Jens Christensen, der har skrevet forskellige Bøger om »Islams Nod« og »Islam i Revolution«, giver i sin Bog om Pathanerne en Karakteristik af deres Moral og Mentalitet, som kan bidrage til at forklare, hvad der ligger bagved den rystende Bloddaad. Han skildrer, hvorledes Røveri, Plyndring og Blodhævn er naturlige Ting for dem simpelthen forbundet med deres Æresbegreber, og han skriver: —

»Blandt disse Folks rigter man ikke nogen for at være Morder, fordi han har slaet et Menneske ihjel, nej, ikke mere, end man regner en Mand i Danmark for at være Dranker, fordi han en Gang i sit liv har kikket for dybt i Glasset.«

I følge Telegrammet er Morderen stadig paa fri Fod. Formodentlig vil hans Stammefrænder føle sig forpligtet til at yde ham al mulig Hjælp. Fem Minutters Gang fra, hvor vi bor, skriver Pastor Christensen, er der en Grav for en berømt Helgen, Bostan Ba-Ba, der sikrer Forbrydelser mod Opdagelse. I et Vers om denne Helgengrav hedder det!

Tyv, som beder ved hans Bolig, han fortsætte meget rolig.

Gud er med ham, hvis han tror paa den Helgen som her bor.

Dette Vers fortæller en Del om Pathanerne og Pathan-Missionens Vilkaar. Under denne Helgens Beskyttelse føler vel ogsaa den Omvendte, der myrdede Frøken Boj og den lille John Martin, sig tryk og brødefri.